



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2001/2019
05.03.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Мариинковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Радоје Нешковић, адвокат из ..., против туженог Института за вирусологију, вакцине и серуме "Торлак" Београд, кога заступа Страхинја Стојковић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 483/2018 од 11.01.2019. године, у седници одржаној 05.03.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 483/2018 од 11.01.2019. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 483/2018 од 11.01.2019. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П1 30/16 од 15.11.2017. године, којом је усвојен тужбени захтев и поништено као незаконито решење туженог бр. .. од 19.11.2015. године, којим је тужилци отказан уговор о раду, а тужени обавезан да тужилцу врати на рад и накнади јој трошкове поступка од 88.500,00 динара са каматом од 15.11.2017. године до исплате.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку на основу члана 408., у вези члана 441. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревидент не указује на битне повреде поступка због којих се ревизија може изјавити у

смислу члана 407. став 1. тачка 2. и 3. ЗПП (указује на битну повреду из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, због које се ревизија не може изјавити).

Према утврђеном чињеничном стању тужила је била запослена код туженог на основу уговора о раду од 21.12.2007. године, на пословима помоћног радника, које је по Анексу уговора о раду од 25.10.2011. године обављала у Одсеку за На основу одлуке Владе Републике Србије о максималном броју запослених, тужени је донео нови Правилник о организацији и систематизацији послова 19.11.2015. године, којим је смањен број извршилаца на радном месту помоћни радник на нивоу Института (послови помоћног радника нису укинута већ су преименовани у послове физичког радника). Како тужени није могао тужилци да обезбеди неку од мера за запошљавање, побијаним решењем од 19.11.2015. године, јој је отказао уговор о раду, уз исплату отпремнине, на основу члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду. Утврђено је да је на нивоу Института смањен број извршилаца на пословима на којима је тужила радила. Тужени до окончања поступка није предочио доказе да је утврдио критеријуме за одређивање вишка запослених и да је применом утврђених критеријума тужилцу прогласио за запослену за чијим је радом престала потреба.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право када су оценили да је побијано решење о отказу незаконито. Наиме, како је у поступку на несумњив начин утврђено да послови које је тужила обављала нису укинута, већ су преименовани у послове физичког радника са 8 извршилаца на нивоу Института, тужени је био у обавези да утврди и примени критеријуме за одређивање вишка запослених и њиховом применом одреди запосленог за чијим је радом престала потреба. Како тужени то није учинио, правилна је оцена судова да је побијано решење о отказу незаконито донето. За своје одлуке нижестепени судови су дали разлоге које у свему као правилне и потпуне прихвата и Врховни касациони суд, а ревизијом се не доводи у сумњу правилност нижестепених пресуда, већ се паушално указује на погрешну примену материјалног права и понавља да није постојала законска обавеза доношења Програма решавања вишка запослених, а самим тим ни прописивање критеријума који су интегрални део таквог програма. Осталим наводима ревизије указује се на непотпуно утврђено чињенично стање, што није дозвољен ревизијски разлога.

На основу члана 414. став 1. ЗПП ревизија туженог је одбијена и одлучено као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**